

Modele sieciowe

Siecią (przepływową) nazywamy graf skierowany $G(V,E)$, w którym każdy łuk $(u,v) \in E$ ma nieujemną **przepustowość** $c_{uv} \geq 0$. (jeżeli $(u,v) \notin E$, to przyjmujemy $c_{uv} = 0$).

W sieci wyróżniamy dwa wierzchołki: **źródło** s i **ujście** t .

Przepływem o **wartości** F ze źródła s do ujścia t nazywamy dowolną funkcję $f: E \rightarrow \mathbb{R}^+$ spełniającą następujące warunki.

- $$\sum_{z \in V} f(v,z) - \sum_{u \in V} f(u,v) = \begin{cases} F & \text{dla } v = s \\ 0 & \text{dla } v \in V - \{s,t\} \\ -F & \text{dla } v = t \end{cases}$$
- $0 \leq f(u,v) \leq c_{uv}$ dla każdego $(u,v) \in E$

Podstawowe modele sieciowe

• problem maksymalnego przepływu

Należy znaleźć przepływ o maksymalnej wartości ze źródła s do ujścia u .

• problem najtańszego przepływu

Dane są koszty jednostkowe przepływów w łukach.
Należy znaleźć przepływ o zadanej wartości ze źródła s do ujścia u i minimalnym sumarycznym koszcie.

Właściwości modeli sieciowych

- dobrze modelują wiele rzeczywistych problemów decyzyjnych
- istnieją bardzo efektywne (wielomianowe) algorytmy rozwiązywania
- jeżeli parametry (dane liczbowe) charakteryzujące sieć są całkowitoliczbowe, to istnieją rozwiązania całkowitoliczbowe
- są szczególnym przypadkiem Zadań Programowania Liniowego

Schemat algorytmu ścieżek powiększających Forda-Fulkersona dla problemu maksymalnego przepływu

(w nawiasach modyfikacje dla problemu najtańszego przepływu)

1. Startujemy z przepływu dopuszczalnego np. zerowego
2. Budujemy graf użytecznych łuków dla aktualnego przepływu f *(koszty łuków przeciwnych ujemne)*
3. Znajdujemy dowolną *(najtańszą)* ścieżkę powiększającą łączącą s z t .
4. Zwiększamy przepływ wzdłuż ścieżki powiększającej, tak aby
 - nie przekroczyć przepustowości ścieżki
 - *(sumaryczny przepływ nie był większy od zadanej wartości przepływu)*
5. Aktualizujemy przepływ i wracamy do p. 2.

Koniec algorytmu

- nie ma ścieżek powiększających od s do t
- *(osiągamy zadaną wartość przepływu)*

Przekroje w sieciach

Niech S i $T=V-S$ będzie dowolnym podziałem zbioru wierzchołków sieci $G(V,E)$ takim, że $s \in S$ i $t \in T$.

Zbiór łuków (u,v) takich, że $u \in S$ i $v \in T$ nazywamy *przekrojem* i oznaczamy (S,T) .

Przepustowość przekroju $c(S,T)$

$$c(S,T) = \sum_{(u,v) \in (S,T)} c(u,v)$$

Tw.1 Wartość dowolnego przepływu w sieci nie jest większa niż przepustowość dowolnego przekroju.

Tw.2 Wartość maksymalnego przepływu w sieci G jest równa przepustowości minimalnego przekroju w sieci G .

Zapis problemów sieciowych w postaci Zadań Programowania Liniowego

zmienne decyzyjne – przepływy $f_{u,v}$ w poszczególnych łukach
ograniczenia – bilans przepływu w wierzchołkach sieci

• problem maksymalnego przepływu

$$\max F$$

$$\sum_{z \in V} f_{sz} - F = 0$$

$$\sum_{z \in V} f_{vz} - \sum_{u \in V} f_{uv} = 0 \quad v \neq s, v \neq t$$

$$0 \leq f_{uv} \leq c_{uv} \quad (u,v) \in E$$

• problem najtańszego przepływu

$$\min \sum_{(u,v) \in E} d_{uv} f_{uv}$$

$$\sum_{z \in V} f_{sz} = F$$

$$\sum_{z \in V} f_{vz} - \sum_{u \in V} f_{uv} = 0 \quad v \neq s, v \neq t$$

$$0 \leq f_{uv} \leq c_{uv} \quad (u,v) \in E$$

Przykładowe klasy zadań, które można sformułować w postaci modeli sieciowych

- zadania transportowe
- zadania przydziału
- zadania znajdowania najkrótszej ścieżki